

USTAWA

z dnia 13 kwietnia 1960 r.

o utworzeniu Komitetu Pracy i Płac oraz o zmianach właściwości w dziedzinie ubezpieczeń społecznych, rent, zaopatrzeń i opieki społecznej.

Art. 1. 1. Tworzy się Komitet Pracy i Płac, zwany w dalszym ciągu Komitetem.

2. Komitet jest organem kolegialnym i działa przy Radzie Ministrów.

3. Komitet jest naczelnym organem administracji państwowej w zakresie swojej działalności.

Art. 2. 1. Komitet zapewnia realizację ustaleń narodowych planów gospodarczych i wytycznych Rady Ministrów w dziedzinie polityki zatrudnienia i płac, opracowuje projekty przepisów prawa pracy, zasady systemów płac i normowania pracy w gospodarce narodowej oraz wynagrodzeń w administracji państwowej, jak również opracowuje projekty ogólnych zasad polityki w zakresie ubezpieczeń społecznych i zaopatrzeń rentowych.

2. Komitet współdziała z Centralną Radą Związków Zawodowych w wykonywaniu zadań określonych niniejszą ustawą.

3. Komitet współpracuje z ministrami i urzędami centralnymi dla zapewnienia należytej koordynacji ich działalności w sprawach określonych w ust. 1.

4. Komitet sprawuje nadzór nad organami prezydiów rad narodowych do spraw zatrudnienia w zakresie ustalonym ustawą z dnia 25 stycznia 1958 r. o radach narodowych (Dz. U. Nr 5, poz. 16).

5. Komitet organizuje i realizuje w zakresie swej działalności współpracę z zagranicą.

Art. 3. Do zakresu działania Komitetu należą w szczególności następujące sprawy:

1) współdziałanie przy opracowywaniu wytycznych dotyczących właściwych proporcji między wydajnością pracy a poziomem płac oraz czuwanie nad realizacją tych

proporcji ustalonych w narodowych planach gospodarczych,

2) inicjowanie i opracowywanie projektów w zakresie zmian systemów płac, uposażeń, normowania pracy oraz zabezpieczenia dyscypliny płac w gospodarce narodowej,

3) opracowywanie wniosków dla ustalania właściwych proporcji płac między:

— poszczególnymi działami gospodarki narodowej i administracji państwowej,

— w ramach poszczególnych działów gospodarki narodowej,

— między poszczególnymi grupami zawodowymi,

4) opracowywanie w oparciu o ustalenia narodowych planów gospodarczych i wytyczne Rady Ministrów projektów poprawy warunków placowych pracowników,

5) inicjowanie i podejmowanie przedsięwzięć mających na celu stosowanie norm pracy odpowiadających aktualnemu poziomowi techniki, organizacji pracy i produkcji,

6) opracowywanie wytycznych w zakresie zatrudnienia, pośrednictwa pracy i poradnictwa zawodowego, zabezpieczających prawidłową realizację zadań wynikających z narodowych planów gospodarczych oraz organizowanie badań w tym zakresie,

7) współpraca z właściwymi organami państwowymi i organizacjami społecznymi w sprawach szkolenia zawodowego i podnoszenia kwalifikacji zawodowych pracowników zatrudnionych w gospodarce narodowej oraz zatrudnienia inwalidów,

8) opracowywanie przy współpracy z Centralną Radą Związków Zawodowych i przedkładanie Radzie Ministrów projektów przepisów prawa pracy i ubezpieczeń społecznych oraz innych przepisów w sprawach należących do zakresu działania Komitetu,

9) opracowywanie i wydawanie na podstawie ustaw w porozumieniu z Centralną Radą Związków Zawodowych

przepisów oraz podstawowych wyjaśnień w sprawach: zatrudnienia, płac, prawa pracy, świadczeń w naturze, ubezpieczeń społecznych oraz rent i zaopatrzeń,

10) sprawy związane z układami zbiorowymi pracy i ich rejestracja.

Art. 4. 1. W skład Komitetu wchodzi: Przewodniczący, zastępcy Przewodniczącego oraz członkowie.

2. Przewodniczący Komitetu powoływany jest na wniosek Prezesa Rady Ministrów w trybie przewidzianym w art. 29 Konstytucji Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej i wchodzi w skład Rady Ministrów.

3. Zastępców Przewodniczącego Komitetu powołuje Prezes Rady Ministrów na wniosek Przewodniczącego Komitetu.

4. Członkami Komitetu są:

- a) przedstawiciele określonych przez Radę Ministrów naczelnych organów administracji państwowej, powoływani i odwoływani przez Prezesa Rady Ministrów,
- b) Prezes Zakładu Ubezpieczeń Społecznych,
- c) przedstawiciele Centralnej Rady Związków Zawodowych, delegowani i odwoływani przez jej Prezydium.

5. Rada Ministrów określi liczbę członków Komitetu.

Art. 5. 1. Organami Komitetu są:

- 1) Prezydium i
- 2) Przewodniczący.

2. W skład Prezydium Komitetu wchodzi: Przewodniczący Komitetu, zastępcy Przewodniczącego Komitetu oraz członkowie powołani przez Prezesa Rady Ministrów na wniosek Przewodniczącego Komitetu.

Art. 6. W sprawach należących do zakresu działania Komitetu rozporządzenia i zarządzenia w przypadkach określonych ustawami wydaje Przewodniczący Komitetu.

Art. 7. 1. Rada Ministrów określi w drodze rozporządzenia szczegółowy zakres i tryb działania Komitetu oraz zakres współpracy Komitetu z innymi organami administracji państwowej.

2. Zakres i zasady działania organów Komitetu oraz organizację aparatu wykonawczego Komitetu określi statut nadany przez Radę Ministrów.

Art. 8. 1. Sprawy ubezpieczeń społecznych oraz należące dotychczas do właściwości Ministra Pracy i Opieki Społecznej sprawy rent i zaopatrzeń przechodzą do zakresu działania Centralnego Zarządu Ubezpieczeń Społecznych, któremu nadaje się nazwę Zakład Ubezpieczeń Społecznych, zwany w dalszym ciągu Zakładem.

2. Na czele Zakładu stoi Prezes powołany przez Prezesa Rady Ministrów.

3. Terenowymi organami Zakładu są jego oddziały.

4. Rada Ministrów w porozumieniu z Centralną Radą Związków Zawodowych określi w drodze rozporządzenia szczegółowy zakres i tryb działania Zakładu i jego oddziałów.

5. Organizację Zakładu i jego oddziałów określi statut nadany przez Prezesa Rady Ministrów.

Art. 9. 1. Prezydium rad narodowych wykonują w stosunku do terenowych organów Zakładu uprawnienia wynikające z art. 56 ustawy z dnia 25 stycznia 1958 r. o radach narodowych (Dz. U. Nr 5, poz. 16).

2. Prezydium wojewódzkich rad narodowych i miejskich rad narodowych miast wyłączonych z województw rozpatrują ponadto okresowe sprawozdania z działalności terenowych organów Zakładu.

Art. 10. 1. Działalność Zakładu i jego terenowych oddziałów, a zwłaszcza w zakresie świadczeń ubezpieczeń społecznych, rent i zaopatrzeń nadzorują i kontrolują rady nadzorcze powołane przy Zakładzie i jego oddziałach.

2. Członków rady nadzorczej Zakładu powołuje w 2/5 Prezes Rady Ministrów, a w 3/5 Prezydium Centralnej Rady Związków Zawodowych.

3. Członków rad nadzorczych oddziałów Zakładu powołują w 2/5 prezydium wojewódzkich rad narodowych (miast wyłączonych z województw), a w 3/5 wojewódzkie komisje związków zawodowych.

4. Przewodniczących rad nadzorczych Zakładu i jego oddziałów powołuje Prezes Rady Ministrów w porozumieniu z Prezydium Centralnej Rady Związków Zawodowych.

5. Rada Ministrów określi w drodze wspólnej uchwały z Centralną Radą Związków Zawodowych organizację, zasady i tryb działania rad nadzorczych Zakładu i jego oddziałów.

Art. 11. 1. Odwołania od decyzji oddziałów Zakładu w sprawach świadczeń z ubezpieczenia społecznego na wypadek choroby i macierzyństwa, świadczeń z ubezpieczenia rodzinnego, objęcia ubezpieczeniem społecznym i wymiaru składek rozstrzygają rady nadzorcze oddziałów Zakładu.

2. Odwołania od decyzji oddziałów Zakładu w sprawie rent i zaopatrzeń rozstrzygają rady nadzorcze oddziałów Zakładu z wyjątkiem decyzji określających inwalidztwo i zachczających do grup inwalidów.

3. Orzeczenie, które w sposób oczywisty narusza przepisy prawa albo zostało wydane bez należytego oparcia na wynikach postępowania dowodowego, może być zmienione przez radę nadzorczą Zakładu na wniosek dyrektora oddziału Zakładu.

4. Rada Ministrów w drodze rozporządzenia ustali postępowanie w sprawach, o których mowa w ust. 1—3.

5. Od decyzji rad nadzorczych w sprawach należących do właściwości sądów ubezpieczeń społecznych przysługuje prawo wniesienia skargi do tych sądów.

Art. 12. Wysokość składki na ubezpieczenia społeczne określa Rada Ministrów w drodze rozporządzenia, w porozumieniu z Centralną Radą Związków Zawodowych, na wniosek Prezesa Zakładu uzgodniony z Komitetem.

Art. 13. 1. Znosi się urząd Ministra Pracy i Opieki Społecznej.

2. Właściwość Ministra Pracy i Opieki Społecznej oraz innych organów w sprawach należących do zakresu działania Komitetu lub Zakładu przechodzi odpowiednio na Komitet lub na Zakład.

3. Właściwość Ministra Pracy i Opieki Społecznej w sprawach pomocy społecznej, zawodowej rehabilitacji inwalidów oraz przemysłu ortopedycznego przechodzi do zakresu działania Ministra Zdrowia, którego urząd przekształca się w urząd Ministra Zdrowia i Opieki Społecznej.

4. Ustalony w dotychczasowych przepisach o sądach ubezpieczeń społecznych obowiązek Ministra Sprawiedliwości

ści działania łącznie lub w porozumieniu z Ministrem Pracy i Opieki Społecznej zastępuje się warunkiem zasięgania przez Ministra Sprawiedliwości opinii Prezesa Zakładu.

5. Określone w dotychczasowych przepisach o sądach ubezpieczeń społecznych uprawnienia Ministra Pracy i Opieki Społecznej w stosunku do rzecznika interesu publicznego przechodzą do zakresu działania Prezesa Zakładu z następującymi zmianami:

- 1) powołanie rzecznika interesu publicznego i jego zastępców następuje na wniosek Prezesa Rady Ministrów,
- 2) tryb urzędowania rzecznika interesu publicznego określa regulamin wydany przez Prezesa Zakładu w uzgodnieniu z Ministrem Sprawiedliwości.

Art. 14. 1. Pracownicy zatrudnieni dotychczas w Ministerstwie Pracy i Opieki Społecznej przechodzą do pracy odpowiednio w Komitecie, Ministerstwie Zdrowia i Opieki Społecznej i Zakładzie Ubezpieczeń Społecznych.

2. Pracownicy terenowych organów administracji państwowej nadzorowanych przez Ministra Pracy i Opieki Społecznej, zatrudnieni dotychczas w dziale rent i zaopatrzeń, przechodzą do pracy w organach terenowych Zakładu.

Art. 15. W dekrete z dnia 10 listopada 1954 r. o przejęciu przez związki zawodowe zadań w dziedzinie wykonywania ustaw o ochronie, bezpieczeństwie i higienie pracy oraz sprawowania inspekcji pracy (Dz. U. Nr 52, poz. 260) w art. 2 skreśla się w ust. 1 pkt 2, w pkt 3 wyrazy „w pkt 2 oraz „ a także ust. 2.

Art. 16. 1. Tracą moc dotychczasowe przepisy w sprawach uormowanych niniejszą ustawą, a w szczególności dekret z dnia 2 lutego 1955 r. o przekazaniu wykonywania ubezpieczeń społecznych związkom zawodowym (Dz. U. Nr 6, poz. 31).

2. Do czasu wydania przepisów wykonawczych przewidzianych w niniejszej ustawie zachowują moc przepisy wykonawcze wydane na podstawie dotychczas obowiązujących ustaw i dekretów z mocą ustawy w przedmiotach określonych niniejszą ustawą, ze zmianami z niej wynikającymi.

Art. 17. Ustawa wchodzi w życie z dniem ogłoszenia, z wyjątkiem art. 11 ust. 2, który wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 1961 r.

Przewodniczący Rady Państwa: A. Zawadzki
Sekretarz Rady Państwa J. Horodecki